

Sygn. akt I C 1378/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kuryło - Maciejewska

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa **R. K. (1)**

przeciwko (...) **S.a.r.l. z siedzibą w L.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu strony pozwanej.

UZASADNIENIE

W pozwie przeciwko (...) S.a.r.l z siedzibą w L. powód R. K. (1) wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 01 września 2009 roku sygn. akt VI Cupr 149/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 17 listopada 2009 roku.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż powód nie był uczestnikiem posiedzenia, na którym wydano przedmiotowy wyrok zaoczny, gdyż w tym czasie przebywał i pracował na Cyprze.

W dniu 17 września 2018 roku powód otrzymał zawiadomienie od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie o wszczęciu egzekucji na podstawie wymienionego tytułu wykonawczego. Po rozmowie z komornikiem dowiedział się, że przedmiotem sporu są niezapłacone faktury na rzecz firmy (...) z grudnia 2000r., marca 2001 r. i stycznia 2002 r., które to zobowiązania powinna zapłacić Firma Handlowo-usługowa (...) z siedzibą w S., która de facto należała do żony powoda M. K. (1). Powód nigdy nie prowadził z żoną żadnej działalności gospodarczej ani też nie był pracownikiem zatrudnionym w jej firmie. Jedynym właścicielem firmy była M. K. (1). Nadto, strona pozwana wytoczyła już w tej sprawie proces przeciwko żonie powoda, który przegrała. Powód zaznaczył, że roszczenie zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 01 września 2009 roku sygn. VI Cupr 149/09 wygasło wskutek uiszczenia dochodzonej kwoty. Spłata stwierdzonego roszczenia nastąpiła poprzez jego uiszczenie za pośrednictwem przekazów pocztowych na rzecz firmy (...) oraz w drodze comiesięcznych przelewów z konta bankowego M. K. (1) i przekazów na rzecz (...).

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik strony pozwanej (...) S.a.r.l z siedzibą w L. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie stanowiska pełnomocnik strony pozwanej wskazał, iż powództwo opozycyjne oparte n przepisie art.840 §1 pkt 1 k.p.c. jest dopuszczalne, o ile nie występują przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy sądzonej lub zawisłości sporu. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia

prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny. Zgłoszone natomiast przez powoda zarzuty mają charakter merytoryczny i powinny zostać podniesione w postępowaniu rozpoznawczym zmierzającym do wydania tytułu egzekucyjnego.

Odnosząc się do twierdzeń powoda, jakoby spłacił całość roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym, pełnomocnik strony pozwanej wskazał na ich całkowitą bezzasadność. Podniósł, iż przekaz pocztowy na kwotę 300,07 zł na rzecz (...) S.A. został wysłany w dniu 23.12.2001 r., a więc przed powstaniem tytułu egzekucyjnego. Ponadto w załączonych do pozwu dowodach strona pozwana nie odnalazła potwierdzenia wskazanego przelewu. Następne dwa przekazy na rzecz (...) S.a.r.l. z dnia 18.01.2011 r. oraz 17.02.2011 r. nie dotyczą przedmiotowej sprawy. Wpłaty te zostały uiszczane na indywidualny numer konta klienta: (...), który przypisany był do sprawy o numerze (...)/1# (...), w której zadłużenie wynosiło 289,84 zł. Jednocześnie, zgodnie z dokumentacją przedłożoną do pozwu przedmiotowe świadczenie winno zostać spełnione na rachunek bankowy o numerze (...). Przedstawiony wyciąg z rachunku małżonki powoda obejmuje jedynie pierwszą stronę wyciągu, na której brak jakichkolwiek wpłat na rzecz strony pozwanej. Zestawienie potrąceń sporządzonych przez ZUS dotyczy małżonki powoda. Strona pozwana na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego nie prowadziła postępowania egzekucyjnego wskazanego w zestawieniu ZUS, prowadzonego przez komornika sądowego w S. pod sygn.. akt Km31896/12. W świetle powyższego, należy uznać, że powód nie zdołał wykazać, że spłacił roszczenie objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym i w związku z tym, że po powstaniu tytułu wykonawczego doszło do zdarzenia, w wyniku którego zobowiązanie wygasło.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 01 września 2009 roku sygn. akt VI Cupr 149/09 zaopatrzonym w klauzulę wykonalności w dniu 17 listopada 2009 roku, zasądzono od pozwanego R. K. (2) na rzecz strony powodowej (...) S.a.r.l z siedzibą w L. kwotę 1649,80 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 390,27 zł od dnia 21.12.2000 r., od kwoty 387,07 zł od dnia 20.01. 2001 r., od kwoty 725,35 zł od dnia 18.02.2001 r. i od kwoty 147,11 od dnia 22.03.2001r. wraz z kosztami postępowania w wysokości 227 zł.

Dowód: kserokopia wyroku zaocznego Sadu Rejonowego w Kłodzku z dnia 01września 2009 roku w sprawie sygn. VI Cupr 149/09- k.7

W dniu 09 czerwca 2017 roku (...) S.a.r.l z siedzibą w L. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego.

Dowód: dokumenty w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie M. K. (2) sygn.. Km 1346/18

Żona powoda M. K. (1) prowadzi Firmę Handlowo- Usługową pod nazwą (...) w S..

(...) S.a.r.l z siedzibą w L. z dniem 18 czerwca 2010 roku nabyło wierzytelność wobec firmy (...) na kwotę 289,84 zł.

W dniach 18.01.2011 r. oraz 17.02.2011 r. zostały wniesione wpłaty w kwotach 50 zł i 289,84 zł na indywidualny numer konta klienta: (...), który przypisany był do sprawy o numerze (...)/1# (...), dotyczącej wierzytelności nabytej wobec firmy (...) w dniu 18 czerwca 2010 r.

Dowód:

1. kserokopia zawiadomienia o nabyciu wierzytelności –k.9;
2. kserokopia dowodów wpłaty z dnia 18.01.2011 r. i 17.02.2011 r. – k.10;
3. kserokopia zaświadczenia ZUS z dnia 11.10.2018 r. – k.6

(...) S.a.r.l z siedzibą w L. w dniu 05 grudnia 2002 roku nabyło od (...) S.A. w W. wierzytelność wobec firmy (...) na kwotę 1649,80 zł.

Dowód: k serokopia częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 05.12. (...). –k.8;

Toczyło się postępowanie sądowe z powództwa (...) S.a.r.l z siedzibą w L. przeciwko M. K. (1) o zapłatę wierzytelności nabytych przez stronę powodową od CANAL + (...) Sp. z o.o. z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową, w którym powództwo zostało oddalone wobec nie wykazania przez stronę powodową czynnej legitymacji procesowej.

Dowód: kserokopia uzasadnienia do wyroku w sprawie sygn. IC 981/13

Sąd zważył, co następuje:

Wniesione przez powoda R. K. (1) powództwo przeciwegzekucyjne nie zasługuje na uwzględnienie.

Niekwestionowaną w niniejszej sprawie okolicznością jest, iż przeciwko powodowi wystawiono tytuł wykonawczy w postaci wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 01 września 2009 roku sygn. akt VI Cupr 149/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 17 listopada 2009 roku, w którym zasądono od pozwanego R. K. (2) na rzecz strony powodowej (...) S.a.r.l z siedzibą w L. kwotę 1649,80 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 390,27 zł od dnia 21.12.2000 r., od kwoty 387,07 zł od dnia 20.01. 2001 r., od kwoty 725,35 zł od dnia 18.02.2001 r. i od kwoty 147,11 od dnia 22.03.2001r. wraz z kosztami postępowania w wysokości 227 zł.

Zgodnie z procedurą cywilną dłużnikowi przysługują dwa rodzaje obrony przed egzekucją, a mianowicie obrona formalna i merytoryczna. Obrona formalna zmierza do eliminacji naruszeń przepisów procesowych i zapewnienia zgodnego z prawem przebiegu egzekucji i jest realizowana m.in. w drodze zastosowania środków zaskarżenia przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym (zażalenie na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, skarga na czynności komornika, zażalenie na postanowienie sądu, zarzuty na plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji itd.). Obrona merytoryczna natomiast polega na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji i wyraża się w przyznaniu stronie (osobie trzeciej) uprawnienia do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego. I właśnie z tego drugiego rodzaju obrony powód R. K. (2) chciał skorzystać. Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie była weryfikacja twierdzeń powoda odnośnie zasadności wniesionego przez niego powództwa o pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego (tzw. powództwa opozycyjnego) oraz rozważenie, czy powód podjął prawidłową formę obrony.

Powództwo opozycyjne z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1985 roku, III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1972 roku, II CR 193/72, OSNC 1973, nr 4, poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1973 roku, II PZ 34/73, Lex nr 7295; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1971 roku, I CZ 110/70, Lex nr 6896). Zatem dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia, powołując się na podstawy określone ściśle w art. 840 par.1 pkt 1-3 k.p.c., co powinno znaleźć swój wyraz w sformułowaniu żądania pozwu.

Zgodnie z treścią pkt 1 wskazanego powyżej przepisu dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Jeśli jednakże tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, dłużnik może jedynie zaprzeczać powstaniu zdarzeń, które nastąpiły już po wydaniu tytułu egzekucyjnego, nie może jednak kwestionować

zasadności treści tych tytułów, gdyż korzystają one z powagi rzeczy osądzonej (art. 365 § 1 k.p.c.), która je chroni (por. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19 maja 1961 roku, I CR 540/60, OSNCP 1964, nr 1; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 1996 roku, III CZP 73/96, OSNC 1996, nr 10).

Z kolei art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne. W oparciu o regulacje materialnoprawne w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada). Trzecia zaś grupa zarzutów wymienionych w art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c. dotyczy sytuacji małżonka, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 k.p.c.

Odnosząc wskazane powyżej rozważania prawne do twierdzeń powoda zgłoszonych w niniejszej sprawie, zdaniem Sądu uznać należało, że powód nie zdołał wykazać istnienia którejkolwiek z wyżej wymienionych przesłanek, uzasadniających słuszność wybranego przez niego sposobu obrony przed prowadzoną wobec niego egzekucją. W tym miejscu wyraźnie trzeba podkreślić, że postępowanie cywilne ma kontradiktoryjny charakter, czego wyrazem jest art. 232 k.p.c., określający obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Reguły wyrażone w powołanych przepisach nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią niewskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń. Dopuszczenie dowodów z urzędu jest prawem, a nie obowiązkiem Sądu, z którego to prawa powinien szczególnie ostrożnie korzystać, tak, by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu. Wobec tego należy stwierdzić, że zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada w sprawie oznacza, że strona powodowa składając pozew powinna udowodnić fakty, które świadczą o zasadności powództwa. Przenosząc to na kanwę niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód winien wykazać za pomocą dostępnych dowodów przesłanki warunkujące zasadność roszczenia o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Jak wyżej zaznaczono, nie udało się powodowi uczynić zadość spoczywającemu na nim obowiązkowi procesowemu.

Odnosząc się do twierdzeń powoda, jakoby spłacił całość roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym, należy podzielić stanowisko pełnomocnika strony pozwanej, iż są one gołosłowne. Przekaz pocztowy na kwotę 300,07 zł na rzecz (...) S.A., który według powoda został wysłany w dniu 23.12.2001 r., dotyczy okresu przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, a jak już wskazano powyżej, Sąd rozpoznający powództwo przeciwegzekucyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Z tego względu – przy orzekaniu na podstawie art. 840 §1 pkt 2 k.p.c., gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu – uwzględnia wyłącznie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego wyroku. (wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 lutego 2016 roku sygn.I ACa 1535/15). Zresztą wśród załączonych do pozwu dowodach nie ma potwierdzenia wskazanego przelewu. Następne dwa przekazy na rzecz (...) S.a.r.l. z dnia 18.01.2011 r. oraz 17.02.2011 r. nie dotyczą przedmiotowej sprawy. Jak słusznie wskazał pełnomocnik pozwanej wpłaty te zostały uiszczone na indywidualny numer konta: (...), który przypisany był do sprawy o numerze (...)/1# (...), w której zadłużenie wynosiło 289,84 zł (zawiadomienie –k.9 akt).

Przedstawiony do akt wyciąg z rachunku małżonki powoda obejmuje jedynie pierwszą stronę wyciągu, na której brak jakichkolwiek wpłat na rzecz strony pozwanej. Zestawienie potrąceń sporządzonych przez ZUS dotyczy również małżonki powoda. Wynika zresztą z niego, iż postępowanie prowadzone przez Komornika Sądowego w S. pod sygn. akt Km31896/12 dotyczy innego tytułu wykonawczego, w którym jako dłużnik wskazana jest żona powoda M. K. (1).

W świetle powyższego, należy uznać, że powód nie zdołał wykazać, że spłacił roszczenie objęte przedmiotowym tytułem wykonawczym i że w związku z tym, po powstaniu tytułu wykonawczego doszło do zdarzenia, w wyniku którego zobowiązanie wygasło.

Reasumując powyższe należy wskazać, że co do zasady powód nie wykazał żadnej z przesłanek uzasadniających powództwo przeciwegzekucyjne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Wyjątek od powyższej ogólnej zasady przewiduje jednakże art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nie obciążenie jej w ogóle kosztami. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 k.p.c.) sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów (art. 102 k.p.c.).

Sąd, oceniając całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy, doszedł do przekonania, że po stronie przegrywającej (powoda) zachodzą właśnie szczególnie uzasadnione okoliczności o jakich mowa w art. 102 k.p.c. Do tych okoliczności Sąd zaliczył te dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej powoda. Oczywiście Sąd miał na uwadze rozpowszechniony w doktrynie pogląd, zgodnie z którym sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi. Niemniej jednak sytuacja ekonomiczna powoda w niniejszej sprawie nie jest jedyną okolicznością uwzględnioną przez Sąd.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.